

техните и майка му казала, че сме се оженили, а от Костенец вече си дойдохме. А пък при нас много държат за честността на момичето. За да се отчете при майка му и при близките, прибра всички чаршафи, всичко това и го даде на майка му. Традиции. Целуна ѝ ръка и даде го да се докаже, че момата е била честна. Прави се проба на това нещо, сипва се ракия да няма имитация, те го знаят този начин, да не се имитира с нещо друго или друга кръв. Сипва се ракия върху кръвта и ако се увеличи петното, разширява се там нещо, значи действително е това, ако ли не, значи са правени имитации и така се разбира девствено ли е било момичето.

Вече след като си дойдохме тука, в Самоков, при вас не знам как е, но при нас адета е булката докато не омеси питка, погача, сладка питка, не трябва да пипа нищо в къщи, да работи и съответно ме накараха да омеся една питка веднага след като дойдохме, пред близките и извикаха други. Тогава дойде баба ми да види дали съм си там и ми вика: "Ти иска ли?" Викам – не съм искала, но след свършен факт не мога да се върна у дома. Оставам тука.

Минаха се някъде две седмици и трябва да се сдобрят сватовете, а при нас адета е такъв, че като тръгнат да искат момата, пълни се едно котле с ракия, украсява се около котлето с цветя, отгоре се покрива с копринена кърпа и се ходи да се иска момата от родителите. Там вече се спазаряват родителите за колко я дават момата, какво да се купи на по-малките братя. А при нас вече, след като ме открадна Бойчо, следва сдобряването. Той и досега се подиграва, че са ме купили за 50 лева, тогава бяха много нещо. Стана сдобряването, уговорката за сватбата. Сватовете се уговарят кога да бъде. Годеш се прави, фактически се уговаря годеща кога да бъде. Минаха две седмици и стана и годеща. Всеки от близките, който желае, може да купи нещо на булката – рокля, пола, блуза. Кой колкото има, да купи нещо на булката. Свири се, веселба, играе се и сменят една след друга роклите, блузите, за да видят сватбарите какво са купили на булката.

Сватбите при нас започват от четвъртък следобяд. Четвъртък следобяд се намазва булката с къна, къносва се косата задължително. Това е турска сватба. Къносват се ръцете, пръстите отпред и долу на краката пръстите се къносват. На следващия ден, петък сутринта, кани сватицата. Фактически майка ми и свекърва ми трябва да поканят няколко души, на които ще им се заплати за баня. Тогава градската баня работеше и билетите трябва да се купят от тях. Безплатна баня фактически. След баня се облича един тоалет за след баня, играе се, весели се. Всички тоалети ги купува свекървата, за всички дни. В събота също се играе, с друг тоалет – обувки, було, рокля. Трябва да бъдат разноцветни. Например, има някои търсят в розово, синьо, различни, зависи на кой какъв цвят си му хареса. Моите бяха в розово, в събота. За неделя имах две булченски рокли, едната ми беше къса рокля, бяла, с наметало, другата ми беше дълга рокля, пак бяла, с наметало, съответно чанта, обувки, всичко каквото трябва. Иначе подписахме като се роди Оля, защото не бяха толкова задължителни гражданските бракове.

Доста от семействата и сега си живеят така, без да са подписали. Най-важното при сватбата е това – традицията. Тогава се държеше на старите традиции. Младата булка трябваше да минава с леген и стомна и да измие ръцете и краката на цялото семейство, като започне от главата на семейството – от свекъра, след това – свекървата. Това беше ад за мене. Веднъж, два пъти го направих, ама ми